

anvende det ved hver anden eller ved hver tredje Forfremmelse, og det kunde ikke falde mig ind at fremdrage dette Spørgsmaal her til Afstemning, men jeg skal kun bemærke, at et bethdeligt Antal Medlemmer anfaae denne videre Anvendelse af Valgprincipet for Noget, der var nyttigt og rigtigt til at fremdrage de mere friske, og mere lovende Kræfter i Hæren. Men man kan ikke blive staaende ved en saadan almindelig Betragtning. Denne Bestemmelse om ubelukkende Anvendelse af Anciennetetsprincipet, faaer en overordentlig stor Betydning, som man ved Paragraphens Behandling vistnok ikke tilfulde har nærværendegjort sig, naar den sættes i Forbindelse med de Bestemmelser, som forøvrigt findes i Lovforslaget under Afsnittet „Underviisningsanstalterne“. Jeg nægter ikke, at et af de Punkter, med Hensyn til hvilke jeg, da jeg i sin Tid har taget Deel i Lovens Forberedelse, har været meest tvivlende, er Spørgsmaalet om, hvorledes Høistolens øverste Afdeling skulde stilles, Spørgsmaalet om, hvorvidt det var rigtigt ved de specielle Baaben — jeg tænker navnlig paa Ingenieur- og Artillericorpsset — ikke at opstille en bestemt Forbring om, at, om end ikke alle, saa dog et vist Antal af Officererne i disse Corpsfer skulde have gjennemgaaet Høistolens øverste Afdeling, thi lad os vel vogte os for at komme fra det ene — jeg vil just ikke kalde det Extrem, — men temmelig vidtgaaende System i en vis Retning til dets ligefremme Modsetning. Jeg troer vel, at det maa indrømmes, at det f. Ex. ikke er nødvendigt, at alle Artilleriofficerer skulde have en saa gjennemført videnskabelig Dannelse som den, der nu fordres, men det maa man dog erkjende, at det er aldeles nødvendigt, at der iblandt Artilleriofficererne findes Nogle, og det ikke Faa, som strengt og alvorligt have gjennemgaaet Artillerividensfaberne; er der nogen Tid, hvor det erkjendes og maa erkjendes, af hvilken Betydning den videnskabelige Udbannelse i denne Retning er, saa er det sandelig den nærværende. Jeg har været i megen Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt, at det i Commissionens Fleertalsforslag stillebes udtrykkelig som Betingelse med Hensyn til Artilleriet og Ingenieurcorpsset. Men da jeg saa, at to Medlemmer af Commissionen, som vare

meget nøie inde i disse Forhold, hvilke to Medlemmer ogsaa toge Deel i den foreløbige Forberedelse af det her foreliggende Forslag, nemlig Chefen for Høistolen og Chefen for Artilleriet, troede at kunne lade det beroe ved det Forslag, som kom fra et Underudvalg i Forsvarscommissionen, hvori de havde Sæde, saa sølte jeg, at jeg vilde komme til at indtage en underlig Stilling, hvis jeg vilde mene bedre at forstaae Varetagelsen af de heromhandlede Institutioners Interesse end selve Høistolens Chef og Artilleriets Chef. Men mine Herrer, fordi disse Mænd under visse givne Forudsætninger, blandt hvilke netop ogsaa var den, at det halve Antal af Forfremmelse skete ved Valg, altsaa med det System for Forfremmelse for Die, som fandtes i deres Udkast, have meent at kunne rette sig efter det meget almindelige Ønske, at der ikke blev opstillet en udtryffeligg, bestemt Forbring om at skulle have gjennemgaaet den øverste Klasse i Høistolen med Hensyn til Artilleriet og Ingenieurcorpsset, derfor maa man ikke mene, at man paa samme Maade kan lade denne Forbring falde, naar den Forudsætning aldeles er bristet, til hvilken Indrømmelsen utvivlsomt knyttes. See mine Herrer, det er den store og høit betænkelige Betydning af det Forslag, som med kun 1 Stemmes Overtaal vedtoges ved tredje Behandling i Folkethinget, og det uden at Forslag, tillige var stillet til andre Paragrapher, der staae i Forbindelse med den forandrede. Man har bortkastet Reglen, hvorved Valgprincipet fik nogen Betydning, og derved har man opgivet enhver Opmuntring til videnskabeligt Studium i de specielle Corpsfer. Her ved er der et overordenlig vigtigt Spørgsmaal opstaaet, som jeg haaber, at den høitærede Krigsminister vil tage under den allernæste Overveelse, om der ikke her er et Punkt, hvor der maa skee Forandring i Lovforslaget. Det kan skee paa forskjellige Maader. Hvis man endelig vil beholde den Regel, at alt Avancement til Capitain skal skee efter Abersordenen, kan man opstille den, som jeg troer, i saa Fald aldeles nødvendige Forfrist, at nogle Artilleri- og Ingenieurofficerer skulde have gjennemgaaet Høistolens øverste Klasse. Ønsker man ikke i saa Henseende at gjøre nogen Forskel imellem Infanteriet